

HISTORIEK VAN KSA GERAARDSBERGEN

(Deel2: 1960-1990)

Jan DE LIL

KSA Sint-Jozef wordt tijdens de jaren 1960 verder uitgebouwd met een ruimere ban- en kampwerking, een nieuw lokaal en ban, maar krijgt tegelijk te kampen met nieuwe uitdagingen zoals inspraak en een gemengde werking. De stichting van een meisjesgroep zal uiteindelijk in 1973 voor een scheuring zorgen en de oprichting van KSA Geraardsbergen tot gevolg hebben. Deze vernieuwde groep met Jan De Lil als bondsleider kent de volgende decennia een groot succes en zal uitmunten in tal van nieuwe initiatieven en activiteiten.

Verdere uitbouw tijdens de jaren 1960

In 1960 wordt Guido De Lil als bondsleider opgevolgd door André Scheirlinckx. Het aantal leden schommelt nu rond de 100. De banwerking legt zich vooral toe op sport, atletiek, spel, openluchtactiviteiten, modelvliegtuigenbouw en zang. Vanaf 1961 doet de Hernieuwersban aan vendelzwaaien.

In 1961 en 1962 namen *Knapen* en *Jonghernieuwers* deel aan het Vlaams Nationaal Zangfeest te Antwerpen en in 1961 aan de meibedevaart te Oostakker. In 1962 organiseerde de KSA een ouderfeest.

Het contact met de gouw (nu provincie) wordt beter doordat nogal wat leiders deelnamen aan leiders- en dienstkampen. Met een goed resultaat tot gevolg. Zo had onze bond nogal wat leiders met een monitorbrevet:

- 2 monitorbrevetten van *Jonghernieuwers*
- 2 monitorbrevetten van *Knapen*
- 3 monitorbrevetten van *Jongknappen*
- 1 D.O.L. Brevet (2de klas Dienst Openluchtlevens)
- 1 D..L.O. Brevet (2de klas Dienst Lichamelijke Opvoeding)
- 2 D.O.L. Brevetten (1ste klas Openluchtlevens)
- 1 H.D. en V.D. Brevet 2de klas (Heemdienst en Volksdienst)

Het nieuwe lokaal aan de ingang van het Sint-Jozefinstituut, opgetrokken vanaf 1962. In 1973 zal 'Chiro Sint-Bartel' er haar intrek nemen. (Foto J. De Lil, 25 februari 2017)

Dit contact met de gouw leidt voor de Sint-Jozefsbond een vernieuwde bloei in.

In 1962 begint men aan de bouw van een nieuw lokaal aan de ingang van het Sint-Jozefsinstituut, dit ter vervanging van de vorige behuizing in de tuin van de paters jozefieten. Gedurende de volgende kampjaren wordt het afgewerkt, want met uitzondering van de ruwbouw, werd alles door ons gerealiseerd. Uiteindelijk had elke ban zijn eigen lokaal. 1962 is tevens het eerste jaar dat er terug leden uit de retorca komen. In 1963 wordt er opnieuw een Oud-Hernieuwersban opgericht, zodat ook oud-KSA'ers in voeling met de bond kunnen blijven. In 1964 werd André Scheirlinckx door Pierre Van Der Biest als bondsleider vervangen.

In 1965 wordt er gestart met een nieuwe ban voor onze bond, met name de *Leeuwkes*. Deze groep zou zich toespitsen op de jongens van het eerste en tweede leerjaar. Daniëlle Scheirlinckx werd de eerste Leeuwkesleidster van *KSA Sint-Jozef*. Zij werd bijgestaan door Eddy Bockstal.

De *Jonghernieuwers* spitsten hun activiteiten in die dagen toe op poppenkast, zweefvliegen en openluchtactiviteiten in het bos rond de Molenbeek.

Na een inleidende enquête in de loop van 1966 bij de betrokken ouders werd overgegaan tot een gedeeltelijke gemengde werking binnen de Hernieuwersban. Hier werd de historische basis gelegd voor de

De Maria-processie met Vik Van den Driessche (achteraan) en Jean-Pierre De Can (vooraan) die het beeld dragen en Jean-Paul Bruylant (links) en Pierre Van der Biest (rechts) (medio jaren 1960)

latere integrale gemengde werking van KSA Geraardsbergen. Het waren ook de jaren dat de KSA regelmatig toneelopvoeringen gaf. Zo werd in 1966 "De hemelvaart van Pieter Joost", in 1967 "Radeske" en in 1968 "Morfinepiraten" op de planken gebracht. Midden jaren 1960 nam KSA Sint-Jozef ook deel aan een processie (Maria-processie).

In 1966 gaat de KSA voor de eerste keer per vliegtuig op trektocht. Van Brussel naar Genève, om veertien dagen in de Italiaanse Alpen van Val D'Aosta door te brengen.

1966-1967 werd het jaar van de ingrijpende veranderingen en opkomende Hernieuwer-problematiek. In september 1966 werd Jan De Lil bondsleider en volgde hiermee Pierre Vander Biest op. Amper zeventien jaar oud maar vol dynamisme en vastbesloten, zou hij een blijvende stempel drukken op de beweging. Er werd intens maar traditioneel gewerkt. Vele leiders volgen de monitoren- of dienstencursussen in de Jong-Vlaamse weken van die periode.

De *Hernieuwers*, onder leiding van Pierre Van der Biest, trokken op trektocht door Italië via Venetië, Firenze, Rome en Pisa. Een onderneming van drie weken waarvoor speciaal een afgedankt minibusje

werd aangekocht.

Een nieuwe wind...

Het jaar van "Leuven Vlaams" en de studentenrevoltes van de "Quartier Latin" in Parijs en de "Flower Power" uit Californië ging ook in de jeugdbewegingen niet onopgemerkt voorbij.

1968 was een schokkend jaar, ook voor KSA Sint-Jozef dat net als praktisch alle andere jeugd- en studentenbewegingen in mei een

nieuwe wind voelden waaien. Het uniform kwam zeer zwaar ter discussie te staan... men eiste inspraak, democratie, gemengde werking... Het gezag werd aan het wankelen gebracht. Begrijpelijk dat veel schooldirecties, leraren, zelfs proosten van jeugdbewegingen dit met lede ogen aanschouwden. In KSA Sint-Jozef stapelden de problemen met de *Hernieuwers* zich verder op. Er werd naar nieuwe maar soms ongelukkige formules gezocht. De uitwerking stagneerde en velen zagen het niet meer zitten; het lastige kind van de bond zou nog voor heel wat problemen zorgen in de nabije toekomst. Om de werking op dreef te krijgen en om tegemoet te komen aan de eis van gemengde werking, werden eind de jaren 1960 de eerste meisjes bij de *Hernieuwers* toegelaten. Een hele revolutie. Hoe modern in die tijd misschien ook, veel soelaas heeft het niet gebracht. Maar wat wil je? Meisjes waren in die tijd voor jongens totaal onbekende wezens en vice versa. Dit jaar trokken we op kamp naar La Berlière, buitenverblijf van de paters jozefieten te Houtaing. Maar het pronkstuk van dit werkjaar werd zeker de trektocht naar Spanje. Met de fiets trokken we er

De Vendeliersgroep Bart (1970)

voor 23 dagen op uit naar Valencia, Alicante, Murcia en de Costa Blanca. Het werd één van die grote trektochten die indertijd hele ondernemingen bleken te zijn.

De choreografische groep was ondertussen uitgegroeid tot een geheel van vendelzwaaiers met grote en kleine vlaggen. Expressietechnieken kwamen aan bod en het kind kreeg de naam: *Vendeliersgroep Bart*.

Op het einde van het kampjaar werd een houten Hernieuwerslokaal bijgebouwd. Enkele maanden later, in 1969, werd de Hernieuwersban, waarvan de werking al twee jaar problematisch verliep, opgedoekt.

De jaren 1970 kwamen er aan

Met de gemengde werking en de nefaste resultaten van de voorgaande jaren indachtig, werd naast de KSA een meisjesgroep gesticht om vrouwelijke leden op te vangen. Om de lokalenproblematiek die daardoor was ontstaan op te lossen, werd in de Nieuwstraat een huis aangekocht dat voortaan dienst zou doen als lokaal voor de meisjes. Hiervoor werd eerst een vzw opgericht. Hoe nobel dit initiatief ook was, hier werd de kiem gelegd van het grote dispuut dat de Sint-Jozefsbond in 1973 zou doen splitsen.

KSA en de meisjesgroep gingen na verloop van tijd elk hun eigen weg. Op een bepaald ogenblik besliste de leiding van de meisjesgroep aan te sluiten bij een bestaande jeugdbeweging. Ze kozen voor CHIRO, terwijl de vrouwelijke tegenhanger van KSA, VKSJ was. Dit was niet naar de zin van een aantal KSA'ers die in de nieuwe CHIRO' groep een rivaal zagen.

In 1970 trokken we op trektocht naar Tirol in Oostenrijk. De kampen hadden nog steeds plaats in Frahan, een traditie welke al aan de gang was vanaf 1964.

Het begin van de jaren 1970 betekende voor KSA Sint-Jozef een groeiende materiële welvaart. De groep had weldra twee minibuses, twee lokalen, heel wat tenten en een uitgebreid arsenaal van allerlei gereedschap dat gebruikt werd door de choreografische *Groep Bart*. In de grote vakantie van 1972 werd de trektocht naar Spanje overgedaan met het haast identieke parcours van 1968.

De laatste week van de grote vakantie in 1972 trad *Groep Bart* op in Duitsland, meer bepaald in en rond Kassel. Het werd een triomf, maar niemand vermoedde dat enkele maanden later donkere onweerswolken over KSA Sint-Jozef en de Chiromeisjes zouden nederdalen.

Het kampjaar 1972-1973 werd een turbulent jaar voor KSA Sint-Jozef

Na heel wat discussie over gemengde werking, over de samenwerking van beide groepen (KSA en Chiromeisjes) over het soort jeugdbeweging, manier van kamperen, maar ook door interne ruzies en vetes ...enz. werd in januari 1973 beslist door de overheid van het Sint-Jozefsinstituut, dat een deel van de leden van de KSA bond niet meer welkom was in het instituut.

De scheuring/splitsing was een feit

De groep die bondsleider Jan De Lil trouw was gebleven verhuisde naar *Ons Huis* in de Denderstraat. De andere groep die de proost pater Demecheleer volgde, bleef op het *Karmelieten* en ging een paar jaar later over naar *Chiro*.

Vanaf dit moment zou KSA Sint-Jozef, omgedoopt tot KSA *Were Di*, als parochiebond fungeren. Onder impuls van bondsleider Jan De Lil werden de lokalen ondergebracht

in de Denderstraat, *Ons Huis*. Dit luidde voor KSA *Were Di* een vernieuwde start. Weinig buitenstaanders geloofden in de slaagkansen van de vernieuwde KSA'groep. Maar dat was buiten de waard, *in casu* bondsleider Jan De Lil en zijn ploeg medeleiders gerekend. Vastbesloten als ze waren tekenden ze allemaal het charter dat de bondsleider hen voorhield en dat de grondbeginselen van de vernieuwde KSA in zich hield. Zo stelde de bondsleider nogal wat eisen aan de toenmalige leiding:

- 1) De KSA moest een echte jeugdbeweging blijven. Geen groepje jongeren dat zomaar doelloos elke week zou samen komen;
- 2) men moest trouw blijven aan het klassieke KSA uniform;
- 3) openings- en sluitingsformaties moesten blijven bestaan;
- 4) stijl en discipline zouden gehandhaafd blijven;
- 5) het Vlaams en Christelijk aspect van de bond was essentieel en moest behouden blijven;
- 6) stafonden waren belangrijk en zouden wekelijks gegeven worden.

De leiding ging akkoord met deze eisen en de beweging kon echt van start gaan. De leiding die deze keur ondertekend heeft bestond uit: Jean-Pierre De Can, Vik Van den Driessche, Jaak De Taeye, Yvan De Nollin, Geert Van Lierde, Christiaan Scheirlinckx, Johan D'Haenens en Jan De Lil.

Met vereende krachten werd aan de uitbouw van een nieuw programma gewerkt. De kernleden gingen op zoek naar nieuwe leden, naar frisse ideeën, naar een jeugdbeweging voor morgen zonder evenwel af te stappen van zijn fundamentele tradities.

Amper enkele maanden later werd de naam veranderd en definitief vastgesteld als KSA *Geraardsbergen*, om te verhinderen dat sommigen ons zouden identificeren met een politieke groepering die dezelfde

Opening van het eerste kamp na de splitsing te Mariembourg (1973)

naam droeg.

Tijdens de grote vakantie van 1973 gingen we met de vernieuwde groep voor de eerst maal op kamp naar Mariembourg. Het werd een harde maar stijlvolle tiendaagse die zowel de deelnemers als de ouders motiveerde door te zetten naar de uiteindelijke vernieuwing.

De kampjaren 1973 tot 1975 stonden vooral in het teken van de uitbouw van de beweging. De wervingsacties deden het aantal leden gestaag toenemen, financiële activiteiten zouden voorzien in de materiële behoeften als tenten, een bestelwagen en dies meer. Het patroon van KSA Geraardsbergen werd in die dagen herschapen en kreeg stilaan vaste vormen. De positieve ingesteldheid bleek uiteindelijk vruchten af te werpen. Weldra waren we met een honderdtal leden. In 1974 trokken we voor de tweede maal op kamp naar Mariembourg en met de leiding op leidersreis naar het Zwarte Woud.

De *Leeuwkes* en *Jongknappen* hielden afzonderlijke kampen in juli. Er werd terug aangeknoopt met de traditie van de paaskampen (Gidsenkamp) in Bel (Geel), waarop

vooral de kennis van creatieve technieken en het Openluchtlevens werd geaccentueerd.

Nieuwigheden zoals het herfstweekend tijdens de herfstvakantie werden een succes.

In Nukerke (nabij Ronse) beleefden we tijdens soms stormachtige herfstdagen fantastische, warme momenten.

Het godsdienstig aspect, de "K" van KSA werd centraal gesteld.

In 1974 werd ook besloten om gemengd te gaan werken

Alle geledingen (bannen¹) zouden in de toekomst dus ook gemengd gaan werken. Hiermee werd begonnen bij de *Leeuwkes* en de *Jongknappen*.

Wat vandaag de dag zo evident lijkt, schiep in die periode toch wel wat problemen. Zo waren niet alle leiders het hiermee eens en ook vanuit de ouders klonken nogal wat kritische vragen. "Wat te doen bijv. op het kamp?" "Wordt er dan ook gemengd geslapen en welke activiteiten komen dan aan bod... en wat met koppelvorming?" zijn slechts enkele van de vele bekommernissen die men zich in de jaren 1970 rond gemengde werking stelde. Uiteindelijk bleek deze keuze de

goede keuze te zijn geweest. Het ledenaantal groeide en na heel wat zoeken en aftasten werd stilaan de juiste manier gevonden om de bond gemengd verder uit te bouwen.

In 1974 verhuisde de KSA naar de Sasweg 2 aan de nieuwe brug. Zij betrok er de oude gebouwen van zakenman Albert Franceus, de vroeger houthandel Flamée, naast apotheker Flamée.

Stilaan kreeg de beweging haar gemengde vorm, er waren zelfs al meisjes-knappen. (Hoe gek dit voor een buitenstaander ook lijkt, maar de beweging bleef vast houden aan de klassieke namen van de afdelingen of bannen. Zo had je *Leeuwkes*, *Jongknappen*... *Knappen*... *Jonghernieuwers*... Deze bannen bestonden zowel uit meisjes als jongens.)

In 1975 trokken we voor de eerste maal naar Montenau in de Oostkantons op kamp. 'Montenau' ook dat zou een begrip en een traditie worden in de KSA.

Reeds van bij KSA Sint-Jozef werd er regelmatig een bondsblad uitgegeven. Eerst luisterde het naar de naam *Trouw* maar onder impuls van de vernieuwing kreeg het een ietwat modernere naam *Denderburcht*. De publicatie van dit bondsblad verliep echter niet altijd van een leien dakje.

Na de splitsing werd opnieuw een poging ondernomen om *Denderburcht* regelmatig uit te geven, maar ook nu verdween het al vlug uit circulatie. Dit bondsblad is steeds een zorgkind van de beweging geweest.

Bij de viering van 50 jaar KSA in 1983 nam de bondsleider (Jan De Lil) de draad weer op.

Op eigen initiatief begon hij aan de redactie van een nieuw bondsblad. Hij koos voor de oude naam *Trouw*. En met succes! Nu, na meer dan 30 jaar wordt dit bondsblaadje nog steeds uitgegeven. Dit is een

1. Een ban is een leeftijdsgroep, zoals bijv. de *Leeuwkes*, dit zijn leden van 6 tot 8 jaar.

Voorblad van het bondsblad 'Denderburcht' met daarop een tekening van de KSA lokalen aan de Sasweg 2

De KSA verhuisde in de jaren 1970 naar de gebouwen van de vroegere hout-handel Flamée aan de Sasweg. In de jaren 1980 werd dit complex afgebroken om plaats te maken voor de Aldi en nog later de Wibra. (Foto: verzameling Ph. Haegeman)

unicum in de KSA geschiedenis. Nooit verscheen het bondsblad zo regelmatig om de twee maand en dit decennia lang. De medewerking van leden en leiding hieraan is dan ook groot geweest.

In 1976 werd een oudercomité opgericht

Uiteindelijk zou dit een stimulans en motor betekenen waarop KSA Geraardsbergen meer dan eens heeft mogen rekenen. Dit lijkt één van de meest gelukkige initiatieven te zijn omdat zij de band van hechte samenwerking tussen ouders en beweging heeft bevorderd.

De eerste voorzitter was Benoît De Lil, vader van de bondsleider en de eerste secretaris was Phil De Vulder. Penningmeester was Robert Collijns.

Doel was de beweging materieel en organisatorisch te helpen. Zo werd in 1978 een eerste barbecue gegeven en dit in samenwerking met het oudercomité en de leiding. Bijna 40 jaar later heeft deze nog altijd plaats en is het de meest geslaagde financiële actie van de beweging ooit.

Ondertussen was ook de Hernieuwersban aangegroeid tot ongeveer 25 leden. Kleine problemen niet te na gesproken bleek ook deze werking schoorvoetend van de grond te komen. Maar de wijze van werken was totaal verschillend met vroeger. Ten tijde van KSA Sint-Jozef werden de *Hernieuwers*

om de een of andere reden steeds zover mogelijk van de bond weg gehouden. Nu worden zij echt geïntegreerd en vormen één gemeenschap met de bond. Zo nemen zij deel aan openingsformaties, bondsactiviteiten, kampen... enz.

In de grote vakantie van 1976 gaan

De voetbalploeg van de 'Knapen' (jaren 1970)

'Hernieuwers' klaar voor hun trektocht naar de Noordkaap. Op de foto Jean-Pierre De Can, Peter en Koen Van De Perre, Yves De Mulder, Koen Killemaes en Jan Vanderstockt. (1981)

we terug naar Montenau op kamp en gaan de *Knapen* (twaalfjarigen) met Sint-Paulusjeugdkampen op trektocht naar Tirol.

Het kampjaar 1976-1977 vangt aan

De jongeren: *Leeuwkes*, *Jongknapen* en *Knapen* beginnen het zwaartepunt te vormen van onze KSA. Hun aantal neemt toe, de gemengde werking zet zich gestaag door, de politiek van de lange adem werpt vruchten af; in de loop van een jaar is de KSA een volledige gemengde jeugdbeweging, met ook leidsters in de leidingsploeg. De KSA neemt vorm aan, meer dan 100 leden zijn present. Het oudercomité doet stilaan zijn intrede in het KSA-leven; in de verte hoort men reeds het eerste tromgeroffel, basis van de toekomstige fanfare. In 1977 werden er – onder impuls van een jonge kracht Geert Van Lierde – én met de goedkeuring van de toenmalige bondsleider Jan De Lil, een achttal koperkleurige roffeltrommels en zes landsknechten aangekocht. Via een aankondiging in de krant

had Geert beslag kunnen leggen op deze tweedehands trommels van KSA *Oudenaarde*. Het waren trommels die nog dienden opspannen te worden met koorden.

Bij de voorstelling van deze instrumenten door enkele ancients aan de leden, was er zoveel belangstelling dat er onmiddellijk voldoende liefhebbers waren om deze te bespelen. Door het feit dat de KSA ondertussen gemengd was geworden, sloten ook heel wat meisjes bij het muziekkorps aan. Maar we hielden het niet enkel bij de klassieke instrumenten zoals roffeltrommels en landsknechten. Kort erop werd een heuse *gross-kesse* of grote trom en cimbalen aangekocht.

In augustus 1977 trekken we terug op kamp naar Montenau. Dit kleine dorpje gelegen aan de Amel is onze vaste kampplaats geworden. De kampen getuigen van een knappe organisatie en het resultaat bewijst dat de degelijke voorbereiding een waarborg is voor steeds stijgend succes. Elk kamp heeft steeds plaats rond een welbepaald

geëvalueerd thema, een grondbeginsel waarvan tot nu toe niet is afgeweken. Enkel de invulling is anders geworden. Waar men in de jaren 1970 en 1980 meer het inhoudelijke van een thema verzorgde en naar voor bracht, wordt heden ten dage meer het ludieke belangrijk. Eind augustus 1977 gaat de leiding naar Denemarken op trektocht, of de "Scandinavische periode" breekt aan in KSA *Geraardsbergen*.

Bij de aanvang van het nieuwe kampjaar 1977-1978 organiseerde het oudercomité haar eerste barbecue, die een overdonderend succes kent en tevens de afsluiting inhield van de wervingsweek in september. De eerste barbecues vonden plaats in de tuin van het ouderkoppel De Glas Michel en Vanderpoorten Bet, beiden lid van het oudercomité. De barbecue: niemand kon toen vermoeden dat dit een van de meest geslaagde financiële activiteiten zou worden van de beweging. Van de pakweg 350 deelnemers in de eerste jaren mogen we heden ten dage zo'n 1.200 eters verwelkomen.

De Christus-Koningfeesten (laatste zondag van het kerkelijk jaar) worden nog steeds in ere gehouden, er werd geen jaar overgeslagen. De nieuwe leden worden opgenomen en samen met diegene die van ban veranderden ontvangen ze op een plechtige wijze hun fluitkoord. Een eucharistieviering, een stadspel en de receptie voor ouders en oud-leden, zijn vaste componenten geworden van deze hoogdag van de KSA.

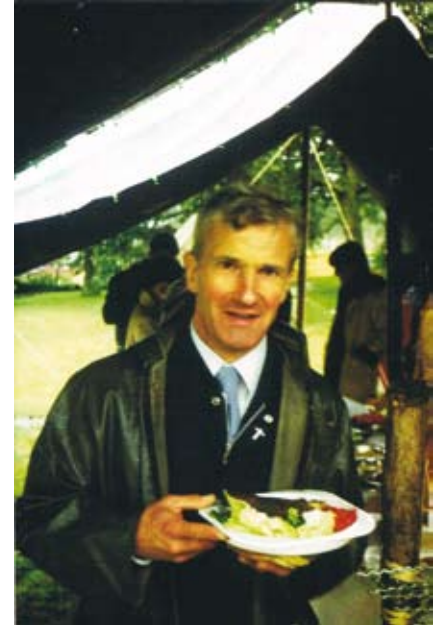
De bond heeft zich gestabiliseerd en keert zich nu naar buiten. Nieuwe tenten worden aangekocht, materieel gaat het ons voor de wind. We trekken op kamp naar Montenau en gaan gezwind met de fiets op trektocht naar Jutland in Denemarken. De *Leeuwkes* en *Jongknapen* begeven zich zoals elk jaar op klein kamp² naar Bel of Lommel, met een uitzondering in het Pajottenland.

2. Een *Klein Kamp* is een kamp voor de drie jongste bannen en heeft plaats de eerste week van de zomervakantie.

Een deel van de leidingsploeg op het paaskamp in het kampheem 'Malpertuus' te Bel-Geel. Van links naar rechts: Jan Van Lierde, Jan De Lil, Chris De Quick, Jean-Pierre De Can en Ann Van Nieuwenhove. (1980)

Juul Ghyselen wordt de eerste proost na de splitsing

1978-1979 is als het ware een gouden jaar dat we beleven. Alles loopt naar wens als nooit tevoren. De banwerking, het oudercomité, de hernieuwerswerking, kortom alles loopt vlot.

We kamperen voor de zoveelste keer op rij in Montenuau langs de mooie Amel, tussen de hoogten van het Wolfsbusch en de Hoge Venen. De leiding rondt het jaar af met een reis naar de Provence.

1978-1979 is ook het kampjaar dat we E.H. J. Ghyselen als bondsproost in ons midden mochten verwelkomen. Na zeven jaar zonder proost is de kersverse pastoor van Onkerzele bereid om zich voor onze KSA-bond te engageren. Hij werd de eerste proost na de splitsing, maar als oud KSA'er en oudproost van scouts en Chiro, kent hij het jeugdbewegingsleven door en door. Met zijn aanwezigheid zal onze werking zich nog meer gaan profileren op het godsdienstige én op het inhoudelijke. Doch ook

praktisch zal er het een ander veranderen, zoals bijv. de gewoonte om elk jaar naar dezelfde plaats op kamp te trekken. Zijn inbreng heeft een indrukwekkende stempel nagelaten op de verdere werking en uitbouw van de vereniging. Onbewust werd hier ook het fundament gelegd van ons nieuw verblijf in Onkerzele. Maar daarover later meer. Dankzij de aanwezigheid van een proost sloten meer en meer leden – al dan niet uit Onkerzele – aan bij de KSA. Maar dat niet alleen. “De Proost” zoals we hem aanspraken, was een bezieler, een harde werker. Hij kon niet goed verdragen dat het werk niet opschoot of dat er getreuzeld werd. Zowel op de stafronde³ als op kampen of weekends moest het vooruit gaan en vaak was hij het die de zaken weer in gang zette.

Eveneens in die periode werden nogal wat uitgaven gemaakt met het oog op het vernieuwen van het kampeermateriaal. Onze oude leger tenten, zoals de *piramidals*,

waren oud en versleten en waren dringend aan vervanging toe. Met de opbrengst van onze barbecue kochten we onze eerste spiksplinter nieuwe dubbeldak tenten aan. Tevens wordt ook ons nieuw VW-busje aangekocht en kunnen dus voortaan rustig ‘dieselen’. Het gele busje zou een begrip worden in de straten van Geraardsbergen en omgeving. Het laat ons toe om nog meer papierslagen te houden en materiaal en leden te vervoeren.

KSA Geraardsbergen begint zich eveneens actief in te zetten binnen de gewestwerking van de Denderstreek en zelfs in de gouw Oost-Vlaanderen. We zijn wel één van de buitenbeentjes. Trouw aan het oude KSA uniform worden we op deze gouwmeetings of andere bijeenkomsten nogal bekeken. Doch we zijn niet de enige die in dit uniform rondlopen en voor de gouwleiding zijn we welgekomen gasten.

Het kamp heeft naar aloude tradi-

3. Een stafronde is een bijeenkomst van de leiding (of staf).

tie plaats te Montenau. Het wordt een kamp waar een graad van techniek bereikt werd die zelden zal zijn opgemerkt in een jeugd­beweging. Tot de elektrische stroom toe, die spitsvondig werd opgewekt door een eigen waterrad, dat in de rivier gepionierd werd. Om en rond de 2.500 m sjobalken werden hier verwerkt door alle bannen.

De grote vakantie werd afgesloten met een trektocht naar het graafschap Cork in Ierland. Voor de eerste maal in zijn geschiedenis trekt KSA Geraardsbergen op trektocht over zee. Het werd een fantastische maar sompige reis in een weliswaar zeer mooi en groen kader.

1980-1981 mag nog één der gouden jaren van de KSA worden genoemd

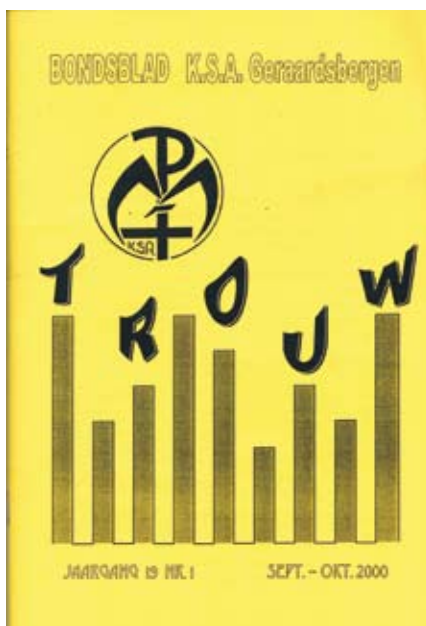
Het gaat ons voor de wind! De groep is nu integraal gemengd. De banleiding is analoog gemengd. Jongere leiders en leidsters beginnen stilaan in onze groep hier en daar het stuur over te nemen, niet zonder succes overigens.

De bond werkt nauw samen met het gewest, waar ook een nieuwe afdeling, "VKSJ Denderhoutem" werd gesticht.

De gewestdag van de Denderstreek heeft plaats in Geraardsbergen en werd door onze bond georganiseerd. Onder impuls van de proost wordt dit keer niet Montenau aangedaan als kampeerplaats, maar wel Frahan. Zo nieuw is voor de oude garde deze kampplaats wel niet, want vóór de splitsing trokken we er gedurende acht jaar na mekaar op kamp. Slechts enkele oudere leiders hebben nogal wat herinneringen aan deze kampplaats aan de boorden van de Semois.

Het kamp staat in het teken van de Ridder van de Ronde Tafel en wordt een stijl­kamp, een standaardvoorbeeld van uitwerking en in­kleding.

De Hernieuwerswerking, toege-

Het bondsbled 'Trouw' dat tot op heden bestaat (2000)

spitst op bepaalde projecten, werkt een jaar lang rond haar trektocht naar de Noordkaap. Uiteindelijk organiseren ze de langste trektocht uit de KSA-geschiedenis, naar het uiterste noorden van ons continent; daar waar 's zomers de zon nooit ondergaat, in Noorwegen op 70°10'21" noorderbreedte wappert de KSA-vlag van Geraardsbergen. "Ons oude vaan omhoog" onder de midzomernachtzon van Lapland, Zweden, Finland en de fjorden van de Noord-Atlantische Oceaan.

Het kampjaar 1981-1982 brengt ons de droeve mare: het lokaal aan de Sasweg zal praktisch letterlijk en figuurlijk boven ons hoofd worden afgebroken. In allerijl worden meubelen en kampeermateriaal overgebracht naar een leegstaand klaslokaal in de parochieschool van Onkerzele. De leden zelf zijn verplicht een onderkomen te zoeken in *Ons Huis* in de Denderstraat. De geschiedenis herhaalt zich!

Uiteindelijk blijven we langer in onze noodlokalen dan voorzien. Desondanks blijft de werking groeien en doen meerdere jongere

leiders en leidsters hun intrede in de leiding.

Na jaren trouw de beweging te hebben gediend, verlaten Lu van Lierde (Leeuwkesleidster) en Luc De Vulder (Knapenleider) de KSA, althans toch als actieve elementen. Onze dank hebben we betuigd met een gepast afscheid en een herinnering als dank voor hun vele jaren trouwe inzet.

Eveneens ditzelfde jaar (1981) stapt onze bondsleider Jan De Lil in het huwelijksbootje met Mia Cieters. Het voordeel ervan is dat onze bond er een flinke secretaresse bij krijgt.

Een zeer belangrijke datum in dit kampjaar, maar ook in de geschiedenis van de KSA is beslist dinsdag 27 april 1982. Op die dag immers werd door enkele leden van het oudercomité – met name Phil De Vulder en Wim Van den Bosche – en enkele leiders van KSA Geraardsbergen – met name Peter Van de Parre en bondsleider Jan De Lil – tijdens de openbare veiling van het faillissement van een bedrijf uit Zottegem, een houten paviljoen van 240 m² aangekocht. Het gebouw dat eigendom wordt van KSA Geraardsbergen zal vermoedelijk geplaatst worden in het achterste deel van de boomgaard palend aan de pastorij van Onkerzele. De vestigingsplaats is echter nog niet officieel. Deze aankoop is voor een beweging echter wel een historische gebeurtenis. Na tien jaar beschikt KSA Geraardsbergen uiteindelijk terug over een eigen lokaal. Het verwerven van een bouwvergunning zal echter nog heel wat tijd en kopzorgen vergen.

Het Galliërsdorp met Asterix en Obelix wordt voor tien dagen opgericht te Montenau. Het kamp is een prachtige afsluiter van een boeiend kampjaar. Maar dé attractie van de grote vakantie van 1982 is de veertiendaagse trektocht naar de Provence en de Canyon du Verdon. Een gecombineerde buiten-

landse reis wagen/fiets voor een dertigtal jongeren; een harde maar wondermooie ervaring.

In de fanfare doen nu eveneens klaroenen hun intrede. Onder impuls van Geert Van Lierde groeit deze groep uit tot een degelijk muziekkorps, dat bij het Christus-Koningfeest van 1982 met een volledige bezetting optreedt. Blevens we tot nog toe binnen onze stadsgrenzen, met de komst van de klaroenen zou daar snel verandering in komen. Een eerste optreden buitenshuis was op de goudslag voor leiders en leidsters van KSA Oost-Vlaanderen in Haaltert. We concurreerden er tegen enkele gevestigde waarden van jeugdmuziekkorpsen, met name *KSA Hanske De Krijger* uit Oudenaarde onder leiding van Jan Amez en *KSA Sint-Maarten* uit Aalst. Toch sloegen we er ons – ondanks de zware regen – vrij goed door.

1982-1983: Vijftigjarig bestaan

Tijdens het kampjaar 1982–1983 viert de KSA haar ‘Vijftigjarig bestaan’. Dit gebeurt onder het motto: “50 jaar KSA in Geraardsbergen (1933–1983)”.

Dit jubileumjaar start met een barbecue waarbij de stoutste verwachtingen werden overtroffen. Op 19 februari 1983 trad – in het kader van halve eeuw KSA – Miel Cools op in *Ons Huis*. Het werd een onvergetelijk optreden, waarbij de meeste aanwezigen een nostalgische terugblik kregen op de jaren 1960 en 1970 waarin de Vlaamse kleinkunst razend populair was.

Eveneens in het kader van 50 jaar KSA, werd een nieuw bondsblad boven de doopvont gehouden. Het kreeg de historische naam mee: *Trouw*.

In de loop van april werden “*De Week van de KSA*” en de “*Dag der Jeugdmuziekkorpsen*” vooropgesteld. Tevens organiseert KSA Geraardsbergen in die week van de KSA, een heuse tentoonstelling gewijd aan

Briefing bij het begin van de dag voor jeugdmuziekkorpsen in Geraardsbergen in 1983. Enkele personen op de foto: Jean-Pierre De Can, Jan De Lil (met papier in de hand), Hilde de Nutte en Leen Coppens.

50 jaar KSA in Geraardsbergen. Deze tentoonstelling had plaats in het *Groen Kruiske* en toonde allerhande zaken, foto's, vlaggen, themaborden, tijdschriften, Openluchttechnieken, tot zelfs een mini kampeerplaats toe. De vernissage van de tentoonstelling gebeurde door de stichter van KSA Sint-Jozef – Geraardsbergen Pater Marcel. De man was zichtbaar ontroerd toen hij zag tot wat zijn KSA nog allemaal in staat was. Het werd een overweldigend succes.

Klap op de vuurpijl van 50 jaar KSA in Geraardsbergen was het “*Festival voor Jeugdmuziekkorpsen*” te Geraardsbergen. Hierbij traden vijf muziekkorpsen uit gans Vlaanderen op, waaronder: *KSA Hanske de Krijger* uit Oudenaarde, *KSA Cantincrode* uit Antwerpen, *Drumband Musica* uit Sint-Amandsberg, *Chiro Don Bosco* uit Schoten, *Scouts Drumband Sint-Joris* uit Izegem en tenslotte nog een twaalfstal Thebaanse trompetten, eveneens uit Oudenaarde en natuurlijk ook, ons eigen muziekkorps.

De volledige organisatie van dit groots opgezet evenement lang in handen van de fanfareleiding. Het werd een overweldigend suc-

ces; een grandioos muzikaal spektakel waar elke deelnemer, maar ook toeschouwer een hele fijne herinnering aan overhield.

De festiviteiten van 50 jaar KSA in Geraardsbergen werden afgesloten met het inwijden van een nieuwe bondsflag tijdens een eucharistieviering in open lucht op de top van de Oudenberg. Onder een stralend zonnetje mochten we hiervoor op heel wat belangstellenden rekenen. De nieuwe bondsflag is een pareltje en zal voortaan ook over onze kampen en vergaderingen wapperen. Maar desondanks het drukke programma in dit jubileumjaar neemt onze bond ook deel aan diverse activiteiten van het gewest Denderstreek. Zo gaan de knapen in het voorjaar naar de gewest tweedaagse en neemt de leiding deel aan het vormingsweekend voor leiders en leidsters. Jean-Pierre De Can, onze bondspraeses sinds lange tijd, werd bij de start van het kampjaar gewestleider voor de Denderstreek. Het is onder zijn impuls dat deze activiteiten werden georganiseerd.

Dit kampjaar sluiten we af met een

Klein Kamp voor *Leeuwkes, Sloebers* en *Jongknappen* in Neerpelt en een Groot Kamp⁴ voor de oudere banen te Mesnil.

De bond heeft nu haast een volledig jonge leiding. Mensen die in de praktijk gevormd werden, leden die uit alle Geraardsbergse fusiegemeenten afkomstig zijn en die vast besloten zijn het werk voort te zetten in de sfeer eigen aan de KSA, die bereid zijn positief mee te werken en zich in te zetten, opdat het tweede deel van deze eeuw ooit wel eens een realiteit zou worden.

Het jubeljaar "50 jaar KSA In Geraardsbergen" is achter de rug. Naast de vele voorbereidingen en uitvoeringen van talrijke activiteiten bleven we niet bij de pakken zitten wat de bouw van ons lokaal betreft. De oude gebouwen van het CM in *Ons Huis* in de Denderstraat werden te krap. De groep groeide steeds maar aan en op de duur was er plaats te kort.

Op 24 oktober 1983 ontvingen we van het College van Burgemeester en Schepenen, de bouwvergunning voor het bouwen van ons lokaal in de tuin van de pastorie van Onkerzele. Vreugde alom. Eindelijk konden we beginnen! Onmiddellijk werd met de bouw begonnen. Leden van het oudercomité, leiding, maar ook vrijwilligers stonden ons met raad, maar vooral met daad bij. Eerst werden de funderingen gegoten en de draagmuurtjes gemetseld.

Het herfstweekend, ook één van de vernieuwingen na de splitsing in 1973, had plaats in Onkerzele zelf. Het programma bestond voornamelijk uit "werken aan het lokaal". *Knapen, Jonghernieuwers, Hernieuwers* en leiding deden drie dagen lang niets anders dan de houten onderdelen van het lokaal instrijken met carboline, beton maken, stenen aanbrenge, metselen...enz.

en dit onder het vakkundig oog van en bijgestaan door ouders en leden van het oudercomité.

In de daarop volgende winter verminderde de steun aanzienlijk. Soms waren we maar met een handvol mensen aan het werk. Maar hoe dan ook, zondag 8 september 1984 werd voor onze bond een dag om nooit te vergeten. Het was niet enkel de start van het nieuwe kampjaar, maar op die dag mocht burgemeester mevrouw Agnes De Munter het lint doorknippen en de lokalen plechtig inhuldigen. Onze proost E.H. J. Ghyselen wijdde de lokalen in en weldra konden de vele belangstellenden kennis maken met de nieuwe heimat van onze bond. Iedereen was het er roerend over eens: de lokalen waren prachtig. Het werk was echter verre van voltooid. Toiletten, bergruimte voor ons kampeermateriaal, een garage voor ons busje, de ultieme afwerking van de lokalen zelf; het zou nog maanden duren vooraleer truweel en verfborstel op zij konden gelegd worden.

Maar we hadden opnieuw onze eigen stek. Gedaan met huren in vervallen complexen, gedaan met van hier naar daar verhuizen; KSA *Geraardsbergen* had opnieuw een lokaal en daar mochten we terecht fier op zijn. In zijn feestrede hoopte de bondsleider Jan De Lil, dat ook de vele generaties na ons de waarde van dit lokaal zouden beseffen en dat ze er tegelijk zorg zouden van dragen. De toekomst zal deze vraag positief beantwoorden.

Om dit kampjaar met luister af te sluiten trokken de jongsten op kamp naar Lommel en de ouderen voor de achtste maal naar Montenu op Groot Kamp⁴. Maar dé afsluiter van dit kampjaar was vast onze trektocht naar Noorwegen en Denemarken. Een hele onderneming, maar een onvergetelijk

avontuur. Voor de eerste maal in onze geschiedenis aanschouwden we de Noorse fjorden, de Noorse bergen en de schoonheid van dit land.

Tijdens het kampjaar 1984-1985 werd nog intens verder gewerkt aan de verdere voltooiing van onze lokalen. En de beslissing om Onkerzele als onze thuisbasis te kiezen legde ons geen windeieren. Heel wat meisjes en jongens uit Onkerzele zelf, maar ook uit de deelgemeenten, sloten aan bij de KSA. Weldra telde de bond zo'n 160 à 170 leden.

Als speciale attractie organiseerden we in de lente van 1985 een bondsdag in het bos van Neigem. Ouders en leden fietsten gezwind het Pajottenland in. Eenmaal in het Neigembos aangekomen, organiseerden we een grote picknick op misschien wel het grootste picknicklaken ooit gemaakt. Een klassiek maar spannend bosspel sloot de namiddag af.

1985 werd ook een topjaar voor onze fanfare. Dit jaar trad de fanfare niet minder dan tien keer op. Het meest opvallende optreden was dat in Sint-Gilles-Dendermonde. Onder een stralend zonnetje en voor een talrijk opgekomen publiek, gaven wij op de folkloristische *Vemmekensspoeling* een best gewaardeerd optreden ten beste. De faam van ons muziekkorps groeide zienderogen. Geert Van Lierde spaarde tijd noch moeite om zowel het muzikaal peil als de stijl van het muziekkorps tot een hoger niveau te brengen. De optredens volgden mekaar op. Stoeten (Krakelingen en Canteclærstoet in Deinze), feestelijkheden, 11 Julivieringen, folkloristische gebeurtenissen... ja, tot zelfs op trouwfeesten toe waren we graag geziene gasten.

Nog in 1985 had een belangrijke

4. Een *Groot Kamp* is een kamp voor de +12-jarigen en vindt steeds plaats in de eerste helft van augustus en steeds in de Ardennen of op de Hoge Venen.

Het nieuwe lokaal in de tuin van de pastorie van Onkerzele in aanbouw (1983)

gebeurtenis plaats voor onze KSA bond. Op vrijdag 8 februari 1985 werd door enkele Oud-leden de kiem gelegd voor een eventuele heropstart van een Oud-Hernieuwerswerking. Een kern bestaande uit: Eddy Bockstal, Jean-Pierre De Can, Jean-Paul Bruylandt, Luc De Vulder, de proost J. Ghyselen, Mia Cieters en de bondsleider Jan de Lil, kwamen overeen om op zaterdag 28 mei 1985 een eerste samenkomst van oud-leden te organiseren.

Na een lentewandeling in het Raspaillebos en omgeving volgde een barbecue en een gezellig samenzijn rond het kampvuur. Een vijftigtal oud-leden al dan niet met echtgenote kwam opdagen. Rond de flakkerende vlammen van het kampvuur werden menige avonturen opgedist. Maar wat meer was: de Oud-Hernieuwerswerking was herboren.

De eerste oud-Hernieuwersleider van de nieuw opgestarte Oud-Hernieuwersban werd Eddy Bockstal en Jan De Lil de eerste secretaris. Er werd een jaarprogramma opgesteld. De bedoeling was om zo'n 2 à 3 keer per jaar samen te komen, maar al vlug groeide het programma uit tot zo'n 8 à 10 bijeenkomsten per jaar.

De herfst- en winterwandelingen werden een klassieker. Jaarlijks werd en een kerstfeest georganiseerd, een tweedaagse voettocht, paasbrunch, Oud-Hernieuwerskamp, herfstweekend, quiz- en voordrachtavonden, dropping, abdijweekend: kortom de klassieke jeugdbewegingsactiviteiten vulden het programma.

Op dit ogenblik telt deze ban een zestigtal ingeschreven gezinnen, wat maakt dat we vaak met een serieuze groep oud-leden samen zijn.

In de grote vakantie van het kampjaar 1984-1985 trokken de jongere bannen op kamp naar Eindhout en de oudere bannen naar Vencimont. Eveneens in Vencimont had het eerste Oud-Hernieuwerskamp plaats.

Het kampjaar 1985-1986 verloopt vrij rustig. In het najaar van 1985 organiseerde KSA Geraardsbergen een eerste wafelenverkoop en dit analoog de wafelenverkoop die KSA Sint-Jozef vroeger organiseerde voor de missies. Er is echter één groot verschil: de wafels worden dit keer door een aantal ouders bij hen thuis gebakken en niet meer in het lokaal. Nadien werden ze per

5 ingepakt en vervolgens van deur tot deur verkocht. Met deze eerste wafelenbak werden er 3.610 wafels gebakken en aan de man bracht. Een echt succes!

De eerste zondag van december kwam Sinterklaas op bezoek bij de jongste bannen. Een traditie die ook nog nu ieder jaar plaats heeft. Tijdens de kerstvakantie gaan onze zangertjes sterzingen bij ouders, oud-leden en sympathisanten. Hun zuurverdiende centjes worden o.m. aangewend om onze oprit volledig af te werken. Van nu af aan kunnen we tenminste met droge voeten aan het lokaal geraken.

In juni 1986 brachten de *Oud-Hernieuwers* een bezoek aan een koolmijn in Beringen-Zolder. Zo'n 25 oud-leden en enkele ouders daagden op voor dit ondergronds avontuur. Het werd een fantastische ervaring.

Eveneens in juni van dit jaar geraakte een ander deel van ons lokaal eindelijk afgewerkt. Het materiaalhok, of de plaats waar al ons kampeermateriaal wordt in ondergebracht is eindelijk klaar. Tenten, shelters, vendelkoffers, kookmateriaal...enz. kunnen nu veilig en

Kerstzang bij een sympathisant (Vermoedelijk 1987-1988)

netjes opgeborgen worden.

Dit kampjaar werd afgesloten met een kamp voor de *Leeuwkes* en *Jongknappen* in Opglabbeek, het groot kamp in Rödgen (Sant-Vith) en een boeiende trektocht naar Spanje.

Het kampjaar 1986-1987

Tijdens het weekend van 19 en 20 oktober 1987 organiseerde de KSA een "prikactie". Bedoeling was om gedurende deze twee dagen zoveel mogelijk cactussen te verkopen. Een initiatief dat wonderwel slaagde en ook nu flink wat geld in het laatje bracht. Het werd de voorbode van de latere bloemetjes-verkoop, of een financiële actie in de krokusvakantie waarbij telkens zo'n 2.500 sleutelbloemetjes werden verkocht.

In januari 1987 werkten de *Knapen*, *Jonghervnieuwwers* en *Hervnieuwwers* van onze bond voor de eerste keer mee aan Vredeseilanden. In de lijn van het vroegere engagement voor de missies van o.m. Pater Willibrord, zette de KSA zich toen ook in voor mensen die het minder goed hebben dan wij. Ook vandaag de dag bestaat nog een dergelijk actie, nl. soepverkoop. De opbrengst komt

ten goede voor een groep die zich inzet tegen armoede in onze stad, zoals "Stop Armoede".

Op zaterdag 21 maart 1987 daagde de leiding, ouders en *Oud-Hervnieuwwers* uit voor een partijtje voetbal. Het werd een sportief treffen tussen de jongere en de iets mindere jongere generatie. De leiding won glansrijk dit sportief duel, maar tussen pot en pint was de nederlaag van de ouderen snel vergeten.

Onze fanfare bestaat nu tien jaar. Geert Van Lierde, of de meer dan gedreven fanfareleider, spaart tijd noch moeite om het muziekkorps uit te breiden. Het muzikaal peil is dan ook ongeëvenaard voor wat ons korps betreft, maar ook qua stijl mag het gezien worden.

De jongsten van onze bond trokken in juli op kamp naar Poppel, terwijl de oudste bannen van 13 tot 16 augustus 1987 naar Rodt in de Oostkantons hun tenten op-sloegen. Het kamp in Rodt werd gekenmerkt door regen, regen en nog eens regen. Het kreeg dan ook de bijnaam: "Rodt in den trot". Maar ook de *Oud-Hervnieuwwers* trokken naar dit idyllisch plaatsje voor hun tweede kamp in hun

geschiedenis. En hoe raar het ook mag klinken, de zon was toen wel van de partij.

1987-1988

In september van 1987 had de negende barbecue plaats. Deze barbecue begint echt een traditie te worden in onze werking. En maar goed, want we hebben onze centen wegens de verbouwingen meer dan nodig.

In de herfstvakantie trekken we tijdens het weekend naar Ronse. Het herfstweekend is een driedaags weekend voor de oudste leden van de bond (vanaf 12 jaar). In het feeë-riek herfstlandschap genieten we heel vaak van prachtige tochten, maar ook van de gezelligheid van een knus heem.

In de kerstvakantie trekt er een koor van ongeveer een twintigtal leden en leiding er elke dag op uit om kerstliederen te gaan zingen bij leden en sympathisanten thuis. Een traditie die heden ten dage nog steeds in ere wordt gehouden. Dit kampjaar wordt afgesloten met een kamp in Bel-Geel voor de jongste bannen en met Neptunus doorklieven de oudste bannen de woeste wateren van de Amel voor het groot kamp in Montenu.

In het najaar van 1988 overvalt ons een droef bericht. Onze proost J. Ghyselen wordt benoemd tot pastoor van de parochiegemeenschap in Serskamp. Op zondag 18 december verlaat hij onze bond. Noodgedwongen en met pijn in het hart dienen we afscheid te nemen van een priester die een van de meest markante proosten is geweest van de KSA. Bijna tien jaar was hij proost van onze KSA groep. Zijn aanwezigheid en zijn inzet drukte zo een positieve stempel op onze beweging en onze werking, dat heel wat nieuwe leden aansloten, maar dat er ook vooral inhoudelijk heel sterk werd gewerkt.

Ook praktisch hadden we heel wat aan hem te danken. Dankzij zijn financiële injecties konden we ons lokaal verder afwerken... Proost J. Ghyselen was een bezieler. In een stafronde was hij het vaak die een vastgelopen gesprek weer op gang bracht of een conflictsituatie op een rustige manier oploste. Doch niet alleen geestelijk was hij een bezieler, wat betreft handenarbeid konden vele jongeren van hem nog heel wat leren.

Op zaterdag 3 december namen we officieel afscheid van proost J. Ghyselen. Maar van hem niet alleen. Enkele coryfeeën van het oudercomité werden eveneens in de bloemetjes gezet voor bewezen diensten. Ook Michel De Glas en Gilberte Vander Poorten, of de gastvrije ouders waar tien jaar lang in hun tuin onze barbecue mocht plaats hebben en de secretaris Wim Van den Bossche namen ontslag in het oudercomité. Ze werden op een feestelijke manier, maar met spijt in het hart uitgewuifd.

Jean-Paul Bruylandt en Eddy Bockstal namen respectievelijk als secretaris en penningmeester de fakkel over.

In september 1988 - tijdens het kampjaar 1988-1989 - werd een nieuwe ban boven de doopvont gehouden, nl. de *Sloebers*. Waar de jongeren van onze bond eerst drie jaar bij de *Leeuwkes* waren en vervolgens drie jaar bij de *Jongknappen*, zouden van nu af aan alle geledingen (met uitzondering van de *Hernieuwers* uiteraard) een werking hebben van twee jaar. De oprichting van deze ban kwam er vooral omdat er een te groot mentaliteitsverschil was tussen het eerste en derde *Leeuwkes* en het eerste en derde jaar *Jongknappen*. Met deze maatregel hoopten we dit probleem te kunnen oplossen en de leeftijden binnen een bepaalde ban beter op elkaar af te stemmen. De eerste leidingsploeg van deze ban bestond uit: Rut De Geeter,

Geert Van Lierde leidt de fanfare (ongedateerd)

Ilse Corrijn, Joost Haelterman en Kris Mertens. Uiteindelijk zou de Sloeberban heel vaak één van de talrijkste bannen van onze bond worden, maar daarom zeker niet de gemakkelijkste.

Dit memorabel kampjaar werd afgesloten met een kamp voor de jongste bannen in Bree en Knapen, *Jonghernieuwers* en *Hernieuwers* trokken op Groot Kamp naar Felenne.

Op zondag 5 februari 1989 verwelkomden we E.H. Michel Bekaert als nieuwe proost van KSA *Gerardsbergen*. Hij werd een volwaardige opvolger. Jammer genoeg bleef hij maar vier jaar actief. In 1992 werd hij aangesteld als pastoor te Denderhoutem en verliet hij aldus onze beweging.

De oud-leden onderhouden nog altijd goede betrekkingen met beide oud-proosten. Zo is er de gewoonte om rond 21 juli een bezoekje te brengen aan E.H. J. Ghyselen en de laatste vrijdag van de kerstvakantie zijn ze paraat bij E.H. Michel Bekaert wanneer onze zangertjes op hun sterrentocht kerstliederen bij hem gaan zingen.

In september 1989 namen Geert

Van Lierde en Ann Van Nieuwenhove afscheid van de KSA.

De betekenis van Geert voor onze bond valt zeker niet te onderschatten. Van bij de splitsing in 1973 was hij actief in de leiding. Zodoende was hij niet alleen getuige van de groeiende evolutie van onze bond, maar drukte hij er ook heel sterk zijn stempel op. Als Jongknappenleider was hij niet te evenaren. Zijn creativiteit om met de jongsten van de bond om te gaan was enorm. Tevens was hij eigenlijk de rechterhand van bondsleider Jan De Lil. Heel wat ideeën ontsproten uit zijn brein en hij schrok er niet voor terug om grootse activiteiten op het getouw te zetten.

Wordt vervolgd.

Jan DE LIL
jan.de.lil@telenet.be